

dømmelse af, hvorvidt det kunde være rigtigt at ramme Formuen paa anden Maade end igjennem Beskatning af den Indkomsskat, som Formuen kaster af sig.

Haffner: Det ærede Thing vil af den foreliggende Udvalgsbetænkning have seet, hvad der ogsaa er blevet fremhævet idag af den ærede Ordfører, at Udvalget med Undtagelse af eet Medlem har været enigt saavel om Indførelsen af en saadan Skat som den, der her er Tale om, som om dens Størrelse og Varighed. Endelig have vi ogsaa været enige om eet Punkt, det nemlig, at den i Regjeringsudkastets § 6 foreslaaede Bestemmelse burde udgaae. Men dermed er Enigheden mellem de 10 Medlemmer ogsaa tilende; saa deler man sig i to ligestore Grupper. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Skattens Indførelse overhovedet tør jeg vistnok udtale, at der hos Ungen af dem, der have havt Sæde i Udvalget, har været nogen overbreven stor Lyst til at anbefale den, og det er først efter lang og moden Overveielse, at de ere komne dertil. Jeg tillod mig ved Sagens 1ste Behandling her i Thinget at udtale, at jeg i Principet ikke er nogen Modstander af en Indkomsskat, men at jeg derimod bestandigt vilde modsætte mig Indførelsen af hvilken som helst Skat, om hvis fuldstændige Nødvendighed jeg ikke var overbevist. Denne min Anskuelse har jeg siden den Tid ikke forandret. Jeg har, uagtet alle de Oplysninger, der deels ere blevne Udvalget meddeelte af den høitærede Finantsminister, deels ere fremkomne ved Finantslovens Behandling i Folkethinget, ikke kunnet lade mig overbevise om, at man ikke skulde kunne tilvelebringe den fornødne Balance imellem Indtægter og Udgifter, naar man vilde gennemføre energiske og gjennemgribende Besparelser. Disse Besparelser maatte, som jeg allerede ved første Behandling tillod mig at hentyde til, navnlig finde Sted i vort Forsvarsvæsen; jeg troer, at der der maa kunne indføres Besparelser, uden at Landets Selvstændighed eller Bestaaen derved i nogen væsentlig Grad vil blive udsat for Fare. Siden Sagen var til 1ste Behandling her i Thinget, have vi imidlertid seet, at Regjeringen i det andet Thing har indbragt et Forslag om en

anden Ordning af Forsvarsvæsenet, og vi have seet den Modtagelse, som dette Forslag har faaet ved Sagens 1ste Behandling der. Vi ere derved komne til den Overbeviisning, at der er en høj Grad af Sandsynlighed tilstede for, at Forsvarsvæsenet omtrent vil blive ordnet paa det Grundlag, der af Regjeringen er foreslaaet, med andre Ord, at det omtrent vil medføre de Beskostninger, som Regjeringen har calculeret. Under disse Omstændigheder maatte jeg ansee enhver Modstand fra min Side for fuldkommen øksesløs, og jeg har derfor fundet mig foranlediget til at slutte mig til de Medlemmer af Udvalget, der anbefale Skattens Indførelse.

Der er af den ærede Ordfører blevet fremhævet, at vi i Udvalget vare blevne enige om at foreslaae en Million som den Sum, der skulde staffles tilveie ved den nye Skat. For de Herrerøds Vedkommende, som bringe Continentsystemet i Forslag, var Sagen meget let, idet man jo blot behøvede at indsatte denne Sum i § 1; vi Andre derimod vare nødsagede til at foretage en Calculé over de Skatteindtægter, der fandtes i Landet, for derefter at kunne bringe en bestemt Procent i Forslag. Efter de statistiske Oplysninger, der foreligge for os, er Skatteindtægten i 1863 anslaaet til omtrent 90 Millioner Rigsdaler. Vi have Grund til at antage, at Indtægterne i Landet i de 3 forløbne Aar ere stegne. Skatteindtægten har desuden modtaget en hertil hørende Forøgelse ved Vægs og de andre slesvigiske Districters Indlemmelse i Kongeriget, og endelig er det vistnok klart, at, forsaavidt som Skatten bliver indført for Aaret 1867, og Indtægterne i 1866 saaledes blive at lægge til Grund for Beregningen, vil Skatteindtægten paa Grund deraf vistnok ikke være ubetydeligt større end den i 1863. Navnlig i sidste Halvdeel af Aaret 1866 har Landmanden havt høie Priser for sine Sædproducter, og i den tidligere Halvdeel af Aaret har der været meget høie Priser for hans øvrige Producter. Kjøbmandstanden har vel ikke havt den store Indtægt, som den under andre Omstændigheder kunde have havt af Kornhandlen, idet endeel af de høie Priser ere komne Landmanden tilgode, men Kjøbmanden har dog stedsført sin